

200706664/1.

Datum uitspraak: 17 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/39507 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 10 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 augustus 2007, verzonden op 20 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 oktober 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

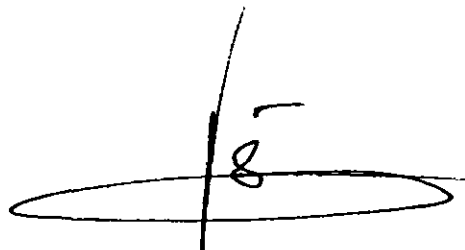
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2007

248-490.

Verzonden: 17 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummers: Awb 06/139507

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Sierraleonse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. Ebes, advocaat te Lemmer,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,

voorheen de Minister van Justitie,
daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. R.A. Rooze, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 18 januari 2002 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 22 maart 2002 aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), met ingang van 18 januari 2002 en geldig tot 18 januari 2005.

1.2. Op 28 oktober 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Bij beschikking van 18 juli 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

1.3. Bij beroepschrift van 15 augustus 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld. Bij brief van 13 september 2006 heeft eiser de gronden van beroep ingediend.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 30 mei 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Asielrelaas

2.1. Eiser heeft zijn oorspronkelijke asielaanvraag als volgt onderbouwd. Eisers huis in de wijk is in 1999 door de rebellen aangevallen. Met andere jonge jongens is eiser door de rebellen meegenomen. Eiser moest spullen (alcohol en kogels) voor de rebellen dragen en water voor hen halen. In 2000 heeft eiser geprobeerd te ontsnappen. Begin 2001 is dit uiteindelijk wel gelukt. Eiser kon aan de aandacht van de rebellen ontsnappen tijdens het doen van boodschappen. Eiser wist daarna zijn moeder terug te vinden en is tot haar overlijden, in juli 2001, bij haar gebleven. Daarna ondervond eiser problemen van vroegere vrienden. Hij werd er door hen van verdacht geheime van de rebellen door te vertellen. Hij kon bij de autoriteiten niet terecht voor bescherming. Daartoe had hij geen geld voorhanden. In oktober 2001 heeft eiser zijn land verlaten.

Standpunten van partijen

2.2. Verweerder heeft in de bestreden beschikking het voornemen als herhaald en ingelast beschouwd en heeft de beschikking als volgt gemotiveerd. De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 Vw 2000 wordt op grond van artikel 34, juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 afgewezen.

Verweerder stelt zich voorts op het standpunt dat eiser ten tijde van de vergunningverlening niet op één van de andere gronden van artikel 29 Vw 2000 in aanmerking kwam voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Hiertoe heeft verweerder overwogen dat eiser geen reis- of identiteitspapieren heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag om toelating. Voorts heeft hij geen consistent, gedetailleerd en verifieerbaar reisverhaal verteld. Nu hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van die documenten niet aan hem is toe te rekenen, is de oprechtheid van eiser op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Verweerder heeft zich vervolgens op het standpunt gesteld dat van het asielrelaas van eiser geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Samengevat weergegeven heeft verweerder daartoe aangevoerd dat eiser weinig concrete informatie over zijn verblijf bij de rebellen weet te geven. Zijn verklaring omtrent de ontsnappingspoging en de wel gelukte ontsnapping acht verweerder niet aannemelijk, nu niet met elkaar te verenigen is dat eiser na zijn poging tot ontsnappen onder bewaking stond en ten tijde van zijn gelukte poging tot ontsnappen inmiddels een vertrouwensrelatie met de rebellen zou hebben opgebouwd. Ten slotte heeft eiser vage en summiere verklaringen afgelegd omtrent de aanleiding voor zijn vertrek uit Sierra Leone. Niet duidelijk is geworden wat eiser van zijn vroegere vrienden te vrezen zou hebben.

2.3. In beroep heeft eiser het volgende aangevoerd. Verweerder heeft eiser ten onrechte het ontbreken van documenten tegengeworpen. Eiser is enkel in bezit geweest van een schoolidentiteitskaart. Dit document is tijdens de oorlog verbrand. Eiser heeft als verstekeling aan boord van een schip gereisd. Hij kon niet vrijelijk aan boord rondlopen.

Onder deze omstandigheden kan eiser niet worden tegengeworpen niet meer over zijn reis te kunnen verklaren. Voorts heeft eiser er op gewezen dat hij zich enkel heeft bezighouden met de gedachte aan ontsnappen. Aandacht voor wie er in zijn omgeving nog meer waren kon hij dan ook niet opbrengen. Bovendien is het verblijf bij de rebellen voor hem traumatisch geweest. Omdat eiser zich na de eerste ontsnappingspoging de hem gegeven opdrachten steeds goed heeft uitgevoerd is het hem gelukt een vertrouwensband met de rebellen op te bouwen.

Naast beroep op de b-grond beroept eiser zich op het traumatabeleid. Eiser is namelijk tijdens zijn verblijf bij de rebellen getuige geweest van het vermoorden van medegevangenen en van zijn neef.

Toetsingskader

2.4. Ingevolge artikel 34 Vw 2000 (oud) kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 voordoet.

2.5. Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

2.6. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.7. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) in verbinding met bijbehorend Protocol van New York van 1967, worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.8. Op grond van artikel 83, eerste lid, Vw 2000 dient de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening te houden met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de

afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Met feiten en omstandigheden, bedoeld in het eerste lid, wordt ingevolge het tweede lid alleen rekening gehouden indien deze relevant kunnen zijn voor het besluit omtrent de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 28 en 33, of omtrent de ambtshalve verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 14.

2.9. Bij onder meer de uitspraken van 28 maart 2002 (AB 2002/132) en van 20 februari 2004 (JV 2004/172) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) geoordeeld dat een besluit, waarbij een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is verleend, niet in rechte onaanastbaar wordt, voor zover daarin ligt besloten dat geen verblijfsvergunning wordt verleend op één van de gronden a tot en met c van het eerste lid van artikel 29 Vw 2000. In haar uitspraak van 28 maart 2002 heeft de ABRS uitdrukkelijk gewezen op de door de Staatssecretaris van Justitie gedane toezeggingen dat - in weerwil van het feit dat de verlening van een verblijfsvergunning dient te worden gebaseerd op een beoordeling van de toepasbaarheid van de gronden, vermeld in artikel 29 Vw 2000, in de daar aangegeven volgorde - die beoordeling opnieuw en ten volle zal plaatsvinden indien het mocht komen tot een voornemen tot intrekking van de verleende vergunning en dat hij zich alsdan in een eventueel daarop volgende procedure niet op het standpunt zal stellen dat die herbeoordeling niet kan worden aangevochten.

2.10. Gelet op artikel 34 in verbinding met artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, en artikel 83 Vw 2000 en in aanmerking genomen genoemde uitspraken van de ABRS en verweerders bestendige toetsingspraktijk, is verweerder in beginsel gehouden de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen:

i) indien er op het moment waarop de verblijfsvergunning werd verleend, een andere grond voor verlening als bedoeld in artikel 29 Vw 2000 aanwezig was of, indien dit niet het geval is:

ii) indien er op het moment van het verstrijken van de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dan wel - gelet op artikel 83 Vw 2000 - op enig relevant moment nadien, een grond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 29 Vw 2000 aanwezig is.

Beoordeling van het beroep

2.11. Niet in geschil is dat op het moment waarop de geldigheidsduur van de aan eiser verleende verblijfsvergunning asiel was verstreken, de grond voor verlening van de verblijfsvergunning, te weten artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 was komen te vervallen als bedoeld in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000.

2.12. In geschil is of eiser ten tijde van de vergunningverlening in aanmerking kwam voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b dan wel c, Vw 2000. Voorts is in geschil of eiser daarvoor op dit moment in aanmerking komt.

Beoordeling ex tunc

2.13. Met betrekking tot de vraag of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat ten tijde van de beschikking van 3 juli 2002 geen aanleiding voor vergunningverlening op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b dan wel c, Vw 2000 bestond overweegt de rechtbank als volgt.

2.14. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Sierra Leone zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat ten tijde van de vergunningverlening op 3 juli 2002 met betrekking tot eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestonden op grond waarvan kan worden geoordeeld dat op dat moment een dergelijke verblijfsvergunning had moeten worden verleend.

2.15. Ingevolge onderdeel C4/3.6.3 Vc 2000 is het toerekenbaar ontbreken van documenten ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas, reeds voldoende voor de algemene conclusie dat sprake is van "het toerekenbaar ontbreken van documenten".

2.16. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 in redelijkheid kunnen toepassen, reeds op grond van het feit dat eiser geen reisdocumenten heeft overgelegd en daarenboven geen consistent, gedetailleerd reisverhaal heeft afgelegd om het ontbreken van reisdocumenten te kunnen compenseren. De door eiser naar voren gebrachte omstandigheden onder welke hij de reis heeft afgelegd, maken het voorgaande niet anders.

2.17. Volgens vaste jurisprudentie van de ABRS mogen, indien zich een omstandigheid als neergelegd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder (meer) f, Vw 2000 voordoet, welke omstandigheid afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het relaas moet in dat geval positieve overtuigingskracht uitgaan om het geloofwaardig te achten.

2.18. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat van het asielrelaas van eiser geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Daartoe acht de rechtbank reeds redengevend dat eiser slechts in weinig concrete bewoordingen heeft verklaard over zijn verblijf bij de rebellen en zijn ontsnappingspogingen. Bovendien heeft verweerder op goede gronden de gelukte ontsnappingspoging niet aannemelijk kunnen achten, nu de bewaking van eiser na een eerdere ontsnappingspoging voor de hand blijft liggen. Evenzeer heeft verweerder terecht de verklaringen van eiser over de aanleiding van zijn vertrek uit Sierra Leone als summier aangemerkt. Verweerder heeft dan ook terecht kunnen concluderen dat eisers relaas als ongeloofwaardig moet worden aangemerkt. Eisers beroep op de b-grond en het traumatabeleid moet om die reden dan ook ongegrond worden verklaard.

Beoordeling ex nunc

2.19. Voorts dient beoordeeld te worden of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser ook op dit moment niet voor een verblijfsvergunning op deze gronden in aanmerking komt.

2.20. Nu namens eiser geen gerichte beroepsgrond ter zake is aangevoerd en zijn asielrelaas, gelet op vorenstaande overwegingen, op goede gronden ongeloofwaardig is bevonden moet worden geoordeeld dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser ook thans niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, dan wel c, Vw 2000.

2.21. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. H.C.P. Venema en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. A. van der Wal als griffier op 10 augustus 2007.

w.g. mr. A. van der Wal

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 20 AUG 2007

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van Sieraleoonse nationaliteit

Just. nr:

V- nr:

Procedurenr: 06/39507

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Sieraleoonse nationaliteit, thans
verblijvende aan de te dezer
zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de
advocaat en procureur Mr E. Ebes die in deze door appellant bepaaldelijk
gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant
zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.
Appellant heeft op 15 augustus 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 18 juli 2007. Bij zijn uitspraak van 10 augustus 2007, verzonden op 20 augustus 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.
Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 10 augustus 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-
GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS GRONINGEN D.D. 10 AUGUSTUS 2007**

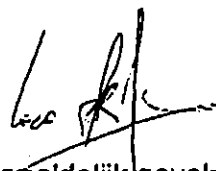
In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat verweerder terecht heeft kunnen concluderen dat het asielrelaas van appellant als ongeloofwaardig moet worden aangemerkt.

Als grief merkt appellant op dat hij in de gronden van het beroepschrift tal van argumenten naar voren heeft gebracht op grond waarvan de aannemelijkheid van het asielrelaas dient te worden aangenomen. De Rechtbank gaat in de uitspraak ten onrechte op geen enkele wijze in op de door appellant naar voren gebrachte argumenten. De Rechtbank had hoe dan ook gemotiveerd moeten ingaan in de uitspraak op de argumenten van appellant. Nu de Rechtbank dit ten onrechte heeft nagelaten, is er sprake van een onzorgvuldige uitspraak. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 10 augustus 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 17 september 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr E. Ebes